

1. Z lidí se stávají dospělí,
protože není dost pochopení
a měním se taky já,
tou dobou s ní.
Pod muší křídla se schovává,
vždycky když tuší,
že prší ji na duši.
Z nadzemských výšek mi zamává
a srdce buší

R: Je květina
a jediná, co věří
že zvěři dá se věřit,
že na trnitým keři
dá se spát.

2. Uprostřed nebe je díra
a právě víra v ni jí otevírá
poslům z cizích světů
jak střelám kulometu
|: podléhám ti :|

R2: A ty si ta
láhev nedopitá
skrytá áá
v krytu trilobita

3. Na hrotu pera mám větu,
která zůstane do večera nevyřčena
jinak ztrácím cenu
nechci být autorem frází
jak voda z prolomených hrází
|:unášíš mě:|

|:Na tisíc malejch kousků rozložím si svět
a pak zas poskládám, no a ty budeš zpět.
Já budu moudřejší a ty šťastnější jen mi věř :|